Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1290/2005

af 21. juni 2005

om finansiering af den fælles landbrugspolitik

(EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006	L 58	42	28.2.2006
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 af 27. marts 2007	L 95	1	5.4.2007
►**M3**	Rådets forordning (EF) nr. 1437/2007 af 26. november 2007	L 322	1	7.12.2007
►**M4**	Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008	L 148	1	6.6.2008
►**M5**	Rådets forordning (EF) nr. 13/2009 af 18. december 2008	L 5	1	9.1.2009
►**M6**	Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009	L 30	16	31.1.2009
►**M7**	Rådets forordning (EF) nr. 473/2009 af 25. maj 2009	L 144	3	9.6.2009
►**M8**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 121/2012 af 15. februar 2012	L 44	1	16.2.2012

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 252 af 27.9.2007, s. 7 (1290/2005)

►**C2** Berigtigelse, EUT L 192 af 20.7.2012, s. 35 (1290/2005)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1290/2005

af 21. juni 2005

om finansiering af den fælles landbrugspolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den fælles landbrugspolitik omfatter en række foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne. Det er vigtigt at sikre finansieringen af disse foranstaltninger for at kunne bidrage til gennemførelsen af den fælles landbrugspolitiks målsætninger. Da disse foranstaltninger har visse elementer til fælles, men også er forskellige i en række henseender, bør deres finansiering ske inden for en lovgivningsmæssig ramme, som giver mulighed for forskellig behandling, hvis det er nødvendigt. For at kunne tage hensyn til disse forskelle bør der oprettes to europæiske landbrugsfonde, dels Den Europæiske Garantifond for Landbruget (i det følgende benævnt »EGFL«), som skal finansiere markedsforanstaltninger og andre foranstaltninger, dels Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (i det følgende benævnt »ELFUL«), som skal finansiere programmer vedrørende udvikling af landdistrikterne.

(2) Fællesskabsbudgettet bør finansiere udgifterne til den fælles landbrugspolitik, herunder udgifterne til udvikling af landdistrikterne, gennem de ovennævnte to fonde. I overensstemmelse med artikel 53 i Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([2]) sker denne finansiering enten centralt eller inden for rammerne af en delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Fællesskabet. Det bør på udtømmende vis fastslås, hvilke foranstaltninger der kan finansieres over disse to fonde.

(3) Hvis Kommissionen ved regnskabsafslutningen ikke har tilstrækkelig sikkerhed for, at den nationale kontrol er tilfredsstillende og gennemsigtig, og at betalingsorganerne kontrollerer, at de udgiftsanmeldelser, de imødekommer, er lovlige og berettigede, kan den ikke inden for en rimelig frist fastslå det samlede udgiftsbeløb, der skal afholdes over de europæiske landbrugsfonde. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser vedrørende medlemsstaternes godkendelse af betalingsorganerne og vedrørende medlemsstaternes fastsættelse af procedurer, der gør det muligt at opnå de nødvendige revisionserklæringer, godkendelse af forvaltningssystemer og kontrol samt uafhængige organers godkendelse af årsregnskaber.

([1]) Udtalelse af 26. maj 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

▼B

(4) For at sikre, at der er overensstemmelse mellem medlemsstaternes normer for godkendelse, bør Kommissionen give retningslinjer for, hvilke kriterier der bør anvendes. For at sikre gennemsigtighed i den nationale kontrol, bl.a. hvad angår procedurerne for anvisning, fastsættelse og betaling af udgifter, er det, i givet fald, nødvendigt at begrænse antallet af myndigheder og organer, som disse funktioner uddelegeres til, under hensyntagen til den enkelte medlemsstats forfatningsmæssige bestemmelser.

(5) Hvis en medlemsstat godkender mere end ét betalingsorgan, er det vigtigt, at den udpeger ét enkelt koordineringsorgan, som skal sikre en sammenhængende forvaltning af midlerne, etablere forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte betalingsorganer og sørge for, at de oplysninger, som Kommissionen anmoder om vedrørende de forskellige betalingsorganers aktiviteter, hurtigt kan meddeles.

(6) For at sikre et harmonisk samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med finansieringen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og for bl.a. at gøre det muligt for Kommissionen nøje at følge medlemsstaternes finansielle forvaltning og at afslutte regnskaberne for de godkendte betalingsorganer, er det nødvendigt, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen visse oplysninger eller opbevarer dem, så de er til Kommissionens rådighed. Med dette formål for øje bør informationsteknologiens muligheder i videst muligt omfang anvendes.

(7) Med henblik på indsamlingen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og for at Kommissionen fuldt ud og omgående kan få adgang til oplysninger vedrørende udgifterne, både på papir og i elektronisk form, bør der fastsættes regler for meddelelse, fremsendelse og præsentation af oplysninger samt for de tilsvarende frister herfor.

(8) Finansieringen af foranstaltningerne og aktionerne under den fælles landbrugspolitik sker delvis inden for rammerne af delt forvaltning. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af fællesskabsmidler bør Kommissionen kontrollere den forvaltning, der foretages af de myndigheder, som medlemsstaterne har pålagt at foretage betalinger. Det bør fastslås, hvilken form for kontrol der skal foretages af Kommissionen, og under hvilke betingelser Kommissionen kan varetage sit ansvar for gennemførelsen af budgettet, ligesom det bør præciseres, hvilke forpligtelser medlemsstaterne har til at samarbejde med Kommissionen.

(9) Kun betalingsorganer, der er godkendt af medlemsstaterne, kan give en rimelig sikkerhed for, at der er foretaget den nødvendige kontrol inden udbetalingen af fællesskabsstøtten til modtagerne. Derfor er det nødvendigt at fastslå, at det kun er udgifter, der er afholdt af betalingsorganerne, der kan godtgøres over fællesskabsbudgettet.

▼B

(10) Det er vigtigt, at Kommissionen stiller de nødvendige bevillinger til dækning af udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer på vegne af EGFL, til rådighed for medlemsstaterne i form af godtgørelser på grundlag af bogføringen af de udgifter, som disse organer afholder. Indtil disse godtgørelser, i form af månedlige betalinger, er foretaget, skal medlemsstaterne stille finansielle midler til rådighed i overensstemmelse med deres godkendte betalingsorganers behov. De udgifter, som medlemsstaterne og de modtagere, der er involveret i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, har til personale og drift, afholdes af dem selv.

(11) Det er vigtigt, at fællesskabsstøtten udbetales til tiden, således at modtagerne kan udnytte den effektivt. Medlemsstaternes manglende overholdelse af de betalingsfrister, der er fastsat i fællesskabslovgivningen, vil kunne medføre alvorlige problemer for modtagerne og bringe princippet om fællesskabsbudgettets etårighed i fare. Derfor bør de udgifter, der er afholdt med overskridelse af betalingsfrister, udelukkes fra fællesskabsfinansiering. For at kunne overholde proportionalitetsprincippet bør Kommissionen kunne fastsætte bestemmelser, der fastslår undtagelserne fra denne generelle regel.

(12) Det er nødvendigt at fastsætte en administrativ procedure, der gør det muligt for Kommissionen at træffe beslutning om en nedsættelse eller midlertidig suspendering af de månedlige betalinger, hvis de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne, ikke giver den mulighed for at få bekræftet, at de gældende fællesskabsregler er overholdt, og viser et tydeligt misbrug af fællesskabsmidler. I nærmere definerede tilfælde bør en nedsættelse eller suspendering også være mulig uden anvendelse af denne procedure. I begge tilfælde bør Kommissionen underrette den berørte medlemsstat herom, idet den fastslår, at enhver beslutning om nedsættelse eller suspendering af de månedlige betalinger træffes, uden at dette berører afgørelser, som træffes i forbindelse med regnskabsafslutningen.

(13) Som led i budgetdisciplinen er det nødvendigt at fastsætte det årlige loft for de udgifter, der finansieres over EGFL, under hensyntagen til de maksimumsbeløb, der er fastsat for denne fond i de finansielle overslag, til de beløb, der er fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 10, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ([1]), og til de beløb, der er fastsat i artikel 143, litra d), og artikel 143, litra e), i den nævnte forordning.

([1]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 118/2005 (EUT L 24 af 27.1.2005, s. 15).

▼B

(14) Budgetdisciplinen kræver ligeledes, at det årlige loft over udgifter, der finansieres over EGFL, overholdes under alle omstændigheder og på alle stadier af budgetproceduren og af budgetgennemførelsen. I denne forbindelse bør det nationale loft over direkte betalinger pr. medlemsstat, korrigeret i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EF) nr. 1782/2003, betragtes som et finansielt loft over den pågældende medlemsstat for disse direkte betalinger, og godtgørelsen af disse betalinger bør ikke overstige det pågældende loft. Budgetdisciplinen indebærer desuden, at alle de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der foreslås af Kommissionen eller vedtages af Rådet eller Kommissionen inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og budgettet for EGFL, ikke overstiger det årlige loft over de udgifter, der finansieres over denne fond. Ligeledes bør Kommissionen bemyndiges til at fastsætte de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, hvis Rådet ikke har fastsat dem inden den 30. juni i det kalenderår, som tilpasningerne vedrører. Senest den 1. december kan Rådet med kvalificeret flertal og efter forslag fra Kommissionen på grundlag af nye elementer, det er kommet i besiddelse af, tilpasse satsen for betalingerne.

(15) De foranstaltninger, der træffes for at fastsætte lofterne for EGFL's og ELFUL's finansielle deltagelse, berører ikke beføjelserne for den budgetmyndighed, der er udpeget i traktaten. Disse foranstaltninger skal derfor være baseret på de referencebeløb, der er fastsat i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ([1]) og med de finansielle overslag, der er anført i bilag I til denne aftale.

(16) Budgetdisciplinen indebærer også en løbende undersøgelse af den budgetmæssige situation på mellemlang sigt. Derfor skal Kommissionen i forbindelse med fremsættelsen af sit foreløbige budgetforslag for et givet år forelægge sine overslag og sin analyse for Europa-Parlamentet og Rådet og eventuelt foreslå Rådet relevante foranstaltninger. Endvidere bør Kommissionen på ethvert tidspunkt fuldt ud udnytte sine forvaltningsbeføjelser for at sikre, at det årlige loft overholdes, og den bør om nødvendigt stille forslag til Rådet om passende foranstaltninger med henblik på genopretning af budgetsituationen. Hvis det årlige loft ikke kan overholdes ved udløbet af et regnskabsår på grund af medlemsstaternes betalingsanmodninger, bør Kommissionen kunne vedtage foranstaltninger, der sikrer dels en foreløbige fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne proportionalt med deres endnu ikke imødekomne betalingsanmodninger, dels overholdelse af det fastsatte loft for det pågældende år. Betalingerne for det pågældende år bør foretages over det følgende regnskabsår, og den samlede fællesskabsfinansiering pr. medlemsstat bør fastsættes endeligt, ligesom der bør fastsættes en udligning mellem medlemsstaterne med henblik på at overholde det fastsatte beløb.

([1]) EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

▼B

(17) På tidspunktet for gennemførelsen af budgettet bør Kommissionen etablere en ordning for månedlig varsling og overvågning af landbrugsudgifterne for hurtigst muligt at kunne reagere, hvis der er risiko for overskridelse af det årlige loft, for at kunne vedtage de relevante foranstaltninger som led i de gennemførelsesbeføjelser, den er tillagt, og, hvis disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige, for at kunne foreslå Rådet andre foranstaltninger til snarest mulig gennemførelse. Hvis en sådan ordning skal være effektiv, skal den gøre det muligt at sammenligne de reelle udgifter og de udgiftsoverslag, der er udarbejdet på grundlag af udgifterne for de tidligere år. Kommissionen bør fremsende en månedlig rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som sammenligner udviklingen i de udgifter, der er afholdt indtil rapporteringstidspunktet, med udgiftsoverslagene, samt en vurdering af den forventede gennemførelse i resten af regnskabsåret.

(18) Det er vigtigt, at den vekselkurs, som Kommissionen anvender ved udfærdigelsen af de budgetdokumenter, den fremsender til Rådet, under hensyntagen til den tid, der går mellem udarbejdelsen af dokumenterne og Kommissionens fremsendelse af dem, afspejler de senest foreliggende oplysninger.

(19) Programmerne for udvikling af landdistrikterne finansieres over fællesskabsbudgettet på grundlag af forpligtelser i årlige trancher. Det er vigtigt, at medlemsstaterne allerede fra iværksættelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne kan råde over fællesskabsmidlerne. Det er derfor nødvendigt at etablere en forfinansieringsordning, der kan sikre et regelmæssigt flow af betalinger til modtagerne, ligesom grænserne for en sådan ordning bør fastlægges.

(20) Bortset fra forfinansiering bør der skelnes mellem Kommissionens betalinger til de godkendte betalingsorganer, dvs. mellem mellemliggende betalinger og betaling af saldi, og der bør fastsættes nærmere bestemmelser for betalingen heraf.

(21) For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser bør Kommissionen kunne suspendere eller nedsætte de mellemliggende betalinger i tilfælde, hvor der er tale om ikke-refusionsberettigede udgifter. Der bør fastlægges en procedure, der gør det muligt for medlemsstaterne at påvise berettigelsen af deres betalinger.

(22) Reglen om automatisk frigørelse bør bidrage til at fremskynde gennemførelsen af programmerne og til forsvarlig økonomisk forvaltning.

(23) For at etablere den finansielle forbindelse mellem de godkendte betalingsorganer og fællesskabsbudgettet bør Kommissionen årligt foretage regnskabsafslutningen for disse organer. Beslutningen om regnskabsafslutning vedrører de forelagte regnskabers fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, men ikke udgifternes overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

▼B

(24) Det er vigtigt, at Kommissionen, som i henhold til traktatens artikel 211 er ansvarlig for den korrekte gennemførelse af fællesskabslovgivningen, afgør, om de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Medlemsstaterne bør have ret til at begrunde deres beslutninger om betaling og at anmode om mægling, hvis der er uenighed mellem dem og Kommissionen. For at give medlemsstaterne retslig og finansiel sikkerhed vedrørende tidligere afholdte udgifter, bør der fastsættes en maksimumsfrist, inden for hvilken Kommissionen kan beslutte, om manglende overholdelse medfører finansielle konsekvenser.

(25) For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser bør medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der kan sikre, at de transaktioner, der finansieres gennem fondene, rent faktisk har fundet sted og er gennemført korrekt. Det er ligeledes nødvendigt, at medlemsstaterne forebygger og effektivt behandler enhver uregelmæssighed begået af modtagerne.

(26) I tilfælde af inddrivelse af beløb, der er udbetalt over EGFL, skal de inddrevne beløb tilbagebetales til fonden, hvis der er tale om udgifter, der ikke er hjemlede i fællesskabslovgivningen. Der bør forudses en ordning vedrørende finansielt ansvar, når der er begået uregelmæssigheder, og det fulde beløb ikke er inddrevet. I denne forbindelse bør der fastlægges en procedure, som gør det muligt for Kommissionen at beskytte Fællesskabets interesser ved at beslutte at pålægge den berørte medlemsstat at afholde en del af de midler, der er tabt på grund af uregelmæssigheder, og som ikke er blevet inddrevet inden for en rimelig frist. I visse tilfælde af forsømmelighed fra en medlemsstats side bør det være berettiget at pålægge den berørte medlemsstat at afholde det fulde beløb. Under hensyntagen til medlemsstatens overholdelse af forpligtelser i henhold til nationale procedurer bør det imidlertid efter en vis frist være muligt at dele medlemsstatens forpligtelse over for fællesskabsbudgettet på en rimelig måde mellem Fællesskabet og medlemsstaten på grundlag af de faktiske inddrivelser i tidligere år.

(27) Medlemsstaternes inddrivelsesprocedurer kan bevirke, at inddrivelsen forsinkes i et antal år uden nogen garanti for et vellykket resultat. Udgifterne i forbindelse med disse procedurer kan også stå i et urimeligt forhold til de foretagne eller mulige inddrivelser. Medlemsstaterne bør derfor i visse tilfælde kunne indstille inddrivelsesprocedurerne.

(28) For så vidt angår ELFUL, bør beløb, der er inddrevet eller annulleret som følge af uregelmæssigheder, forblive til rådighed for programmer for udvikling af landdistrikterne, der er godkendt i den berørte medlemsstat, eftersom de er tildelt netop denne medlemsstat. For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser bør der forudses passende bestemmelser for de tilfælde, hvor en medlemsstat, som har afsløret uregelmæssigheder, ikke træffer de nødvendige foranstaltninger.

▼B

(29) For at give mulighed for genanvendelse af midler under henholdsvis EGFL og ELFUL bør der fastsættes regler for anvendelsen af beløb, der er inddrevet af medlemsstaterne i forbindelse med overensstemmelseskontrollen og procedurerne som følge af de konstaterede uregelmæssigheder og forsømmelser, samt for supplerende afgifter hidrørende fra sektoren for mælk og mælkeprodukter.

(30) For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at sikre, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning og kontrol af fællesskabsudgifter, og at disse fungerer korrekt, og uden at dette berører den kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne, bør Kommissionens bemyndigede ansatte foretage kontrol og have mulighed for at anmode medlemsstaterne om bistand hertil.

(31) Der bør i videst muligt omfang anvendes edb ved udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen. Når Kommissionen foretager sin kontrol, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og i elektronisk form.

(32) Der bør fastsættes en dato for de sidste betalinger for programmer vedrørende udvikling af landdistrikterne, der er godkendt for perioden 2000/2006 og finansieret gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond (i det følgende benævnt »EUGFL«), Garantisektionen. For at gøre det muligt for medlemsstaterne at opnå godtgørelse af betalinger, der er afholdt efter denne dato, bør der træffes særlige overgangsforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør også omfatte bestemmelser vedrørende inddrivelse af forskud, der er udbetalt af Kommissionen på grundlag af artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]), samt vedrørende beløb, der har været genstand for den frivillige graduering, der er omhandlet i artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte ([2]).

(33) Der bør fastsættes en dato, fra hvilken Kommissionen automatisk kan frigøre de beløb, der er disponeret over, men som ikke er udbetalt i forbindelse med de programmer for udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL, Garantisektionen, når de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af aktionerne ikke er fremkommet til Kommissionen på den pågældende dato. Det bør præciseres, hvilke dokumenter der er nødvendige for, at Kommissionen kan fastslå, om foranstaltningerne er afsluttet.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113.

▼B

(34) Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af fondene, og der foregår et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en komité for landbrugsfondene.

(35) Omfanget af Fællesskabets finansiering kræver, at Europa-Parlamentet og Rådet holdes regelmæssigt underrettet gennem finansberetninger herom.

(36) Da personoplysninger og forretningshemmeligheder kan meddeles i forbindelse med anvendelsen af de nationale kontrolsystemer og overensstemmelseskontrollen, bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at oplysninger, der modtages i denne forbindelse, forbliver fortrolige.

(37) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af fællesskabsbudgettet, under overholdelse af princippet om ligebehandling, for så vidt angår både medlemsstaterne og landbrugerne, bør reglerne vedrørende anvendelse af euroen præciseres.

(38) Rådets forordning nr. 25 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]), Rådets forordning (EF) nr. 723/97 af 22. april 1997 om gennemførelse af medlemsstaternes aktionsprogrammer inden for kontrol med udgifter, der påhviler EUGFL, Garantisektionen ([2]), samt forordning (EF) nr. 1258/1999 bør ophæves. Visse artikler i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 af 4. marts 1991 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik samt om oprettelse af et informationssystem på dette område ([3]), bør ligeledes ophæves, eftersom nærværende forordning omfatter tilsvarende bestemmelser.

(39) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([4]), og der bør skelnes mellem foranstaltninger, der er omfattet af forvaltningskomitéproceduren, og foranstaltninger, der er omfattet af rådgivningsproceduren. Rådgivningsproceduren er i visse tilfælde den mest hensigtsmæssige, også ud fra et hensyn om øget effektivitet.

(40) Overgangen fra bestemmelserne i de ophævede forordninger til bestemmelserne i denne forordning vil kunne medføre en række praktiske og specifikke problemer, bl.a. problemer i forbindelse med overgangen til nye ordninger. Disse problemer er ikke omhandlet i denne forordning. For at imødegå en sådan situation bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige og behørigt begrundede overgangsforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør kunne afvige fra bestemmelserne i denne forordning, men kun i det nødvendige omfang og i en begrænset periode.

([1]) EFT 30 af 24.4.1962, s. 991. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 728/70 (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 9).
([2]) EFT L 108 af 25.4.1997, s. 6. Ændret ved forordning (EF) nr. 2136/2001 (EFT L 288 af 1.11.2001, s. 1).
([3]) EFT L 67 af 14.3.1991, s. 11.
([4]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

(41) Da programmeringsperioden for de programmer for udvikling af landdistrikterne, der finansieres på grundlag af denne forordning, begynder den 1. januar 2007, bør denne forordning finde anvendelse fra denne dato. Det er dog nødvendigt, at visse bestemmelser finder anvendelse fra en tidligere dato.

(42) Revisionsretten har afgivet udtalelse ([1]).

(43) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg har afgivet tilladelse ([2]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter de særlige betingelser og regler for finansieringen af udgifter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter vedrørende udvikling af landdistrikterne.

Artikel 2

Finansieringsfonde for landbrugsudgifter

1. For at gøre det muligt at nå de mål, der tilsigtes ved den fælles landbrugspolitik, og som er fastslået i traktaten, og for at sikre finansieringen af de forskellige foranstaltninger, der henhører under denne politik, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne, oprettes:

a) en europæisk garantifond for landbruget, i det følgende benævnt EGFL

b) en europæisk landbrugsfond for udvikling af landdistrikterne, i det følgende benævnt ELFUL.

2. EGFL og ELFUL udgør en del af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 3

Udgifter under EGFL

1. EGFL finansierer, med delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Fællesskabet, følgende udgifter, der afholdes i overensstemmelse med fællesskabsretten:

a) restitutioner fastsat for eksport af landbrugsvarer til tredjelande

b) interventioner til regulering af landbrugsmarkederne

c) direkte betalinger til landbrugerne, som er fastsat i forbindelse med den fælles landbrugspolitik

([1]) EUT C 121 af 20.5.2005, s. 1.
([2]) Udtalelse af 9. februar 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

▼B

d) Fællesskabets finansielle støtte til foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om og fremme af landbrugsprodukter på Fællesskabets indre marked og i tredjelande, som gennemføres af medlemsstaterne på grundlag af andre programmer end dem, der er omhandlet i artikel 4, og som er udvalgt af Kommissionen

▼M1

e) midlertidig omstruktureringsstøtte, diversificeringsstøtte, supplerende diversificeringsstøtte og overgangsstøtte, jf. artikel 3, 6, 7, 8 og 9 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet ([1]);

▼M5

f) Fællesskabets finansielle støtte til skolefrugtordningen som omhandlet i artikel 103ga, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ([2]);

▼M8

g) ordningen for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Unionen, jf. artikel 27 i forordning (EF) nr. 1234/2007.

▼B

2. EGFL finansierer centralt følgende udgifter, som afholdes i overensstemmelse med fællesskabsretten:

a) Fællesskabets finansielle støtte til specifikke veterinærforanstaltninger, til kontrolforanstaltninger på veterinærområdet og vedrørende fødevarer og dyrefoder, til programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme (veterinærforanstaltninger) samt til plantesundhedsforanstaltninger

b) foranstaltninger til fremme af landbrugsprodukter, der gennemføres direkte af Kommissionen eller via internationale organisationer

c) foranstaltninger, vedtaget i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, der har til formål at sikre bevaring, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer fra landbruget

d) etablering og vedligeholdelse af systemer til regnskabsoplysninger på landbrugsområdet

e) systemer til undersøgelser på landbrugsområdet, herunder undersøgelser af landbrugsbedrifternes struktur

f) udgifter vedrørende fiskerimarkederne.

▼M3

3. Hvis et beløb pr. enhed som led i en fælles markedsordning ikke fastlægges for en interventionsforanstaltning, finansierer EGFL den pågældende foranstaltning på grundlag af faste beløb, der er ensartede for hele Fællesskabet, navnlig for midler fra medlemsstaterne, der anvendes til at opkøbe produkter, til materielle operationer i forbindelse med oplagring og i givet fald til forarbejdning af interventionsprodukter.

De respektive udgifter og omkostninger beregnes efter proceduren i artikel 41, stk. 3.

([1]) EUT L 58 af 28.2.2006, s. 42.
([2]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

▼B

Artikel 4

Udgifter under ELFUL

ELFUL finansierer, med delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Fællesskabet, dettes finansielle støtte til programmer for udvikling af landdistrikterne, som gennemføres i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL.

Artikel 5

Anden finansiering, herunder faglig bistand

EGFL og ELFUL kan, inden for deres respektive områder, på centralt grundlag, på initiativ af Kommissionen og/eller på dennes vegne, finansiere sådanne foranstaltninger vedrørende forberedelse, overvågning, administrativ og teknisk støtte, evaluering, revision og kontrol, som er nødvendige for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, herunder udvikling af landdistrikterne. Disse aktioner omfatter blandt andet:

a) foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, samt foranstaltninger vedrørende etablering af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand

b) foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde og udvikle metoder og tekniske midler til information, sammenkobling, overvågning og kontrol af den finansielle forvaltning af de ressourcer, der anvendes til finansiering af den fælles landbrugspolitik

c) informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik, som gennemføres på initiativ af Kommissionen

d) undersøgelser vedrørende den fælles landbrugspolitik og evaluering af foranstaltninger, der finansieres af EGFL og ELFUL, herunder forbedring af evalueringsmetoder og informationsudveksling om praksis på området

e) i givet fald, de gennemførelsesorganer, der oprettes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer ([1]), og som pålægges opgaver i forbindelse med den fælles landbrugspolitik

f) foranstaltninger vedrørende formidling, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer på fællesskabsplan, som gennemføres i forbindelse med udvikling af landdistrikterne, herunder etablering af netværk af de berørte aktører.

Artikel 6

Godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer

1. Betalingsorganerne er kontorer og organer i medlemsstaterne, der med hensyn til de betalinger, de foretager, samt meddelelse og opbevaring af information yder tilstrækkelig garanti for:

([1]) EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

▼B

a) at det kontrolleres, at ansøgningerne er berettigede, og, i forbindelse med udvikling af landdistrikterne, at proceduren for tildeling af støtte er fulgt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, inden de pågældende udgifter anvises til betaling

b) at betalingerne bogføres korrekt og fuldstændigt

c) at den kontrol, der er foreskrevet i fællesskabslovgivningen, foretages

d) at de nødvendige dokumenter indgives i rette tid og i den form, der er fastsat i fællesskabsreglerne

e) at dokumenterne er tilgængelige og opbevaret på en måde, der sikrer, at de er fuldstændige, gyldige og læsbare på lang sigt, herunder elektroniske dokumenter i den i fællesskabsreglerne omhandlede forstand.

Bortset fra betalingen af EF-støtten kan disse opgaver uddelegeres.

2. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer kontorer og organer, der opfylder de i stk. 1 omhandlede betingelser.

Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser og sin institutionelle opbygning antallet af godkendte betalingsorganer til det mindste antal, hvormed det kan sikres, at de i artikel 3, stk. 1, og artikel 4 omhandlede udgifter afholdes under korrekte administrative og regnskabsmæssige betingelser.

3. Hvis der godkendes mere end ét betalingsorgan, meddeler medlemsstaten Kommissionen de nærmere data for det kontor eller organ, som det pålægger følgende opgaver:

a) at indsamle de oplysninger, der skal stilles til Kommissionens rådighed, og at fremsende disse oplysninger til Kommissionen

b) at fremme en ensartet anvendelse af fællesskabsreglerne.

Det pågældende kontor eller organ, i det følgende benævnt »koordineringsorgan«, skal være specielt godkendt af medlemsstaterne med hensyn til behandling af finansielle oplysninger, der er dækket af litra a).

4. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere en eller flere af de godkendelsesbetingelser, der er omhandlet i stk. 1, tilbagekaldes godkendelsen, medmindre betalingsorganet foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor.

Artikel 7

Godkendelsesorganer

Godkendelsesorganet skal være en offentligretlig eller privatretlig enhed udpeget af medlemsstaten med henblik på at påtegne regnskaberne fra det godkendte betalingsorgan hvad angår deres rigtighed, fuldstændighed og nøjagtighed, idet der tages højde for det forvaltnings- og kontrolsystem, der er etableret.

▼B

Artikel 8

Meddelelse af oplysninger og adgang til dokumenter

1. Ud over de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til bestemmelserne i de sektorbestemte forordninger, sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger, erklæringer og dokumenter:

a) vedrørende de godkendte betalingsorganer og godkendte koordineringsorganer:

i) godkendelsesdokumentet

ii) deres funktion (godkendt betalingsorgan eller godkendt koordineringsorgan)

iii) i givet fald, tilbagetrækningen af godkendelsen

b) vedrørende godkendelsesorganerne:

i) oplysninger til deres identificering

ii) adressemæssige oplysninger

c) vedrørende foranstaltninger i forbindelse med tiltag, der finansieres af EGFL og ELFUL:

i) udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, attesteret af det godkendte betalingsorgan eller af det godkendte koordineringsorgan, ledsaget af de krævede oplysninger

ii) overslag over deres finansielle behov, for så vidt angår EGFL, og, for så vidt angår ELFUL, en ajourføring af de forventede udgiftsanmeldelser såvel i det løbende som det følgende regnskabsår

iii) årsregnskaberne for de godkendte betalingsorganer ledsaget af en revisionserklæring, underskrevet af den ansvarlige for det godkendte betalingsorgan med de for regnskabernes afslutning nødvendige oplysninger og en godkendelsesrapport udarbejdet af det i artikel 7 omhandlede godkendelsesorgan.

De godkendte betalingsorganers årsregnskaber vedrørende ELFUL's udgifter fremsendes for hvert enkelt programs vedkommende.

2. De godkendte betalingsorganer opbevarer bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende den administrative og fysiske kontrol, der er foreskrevet i fællesskabslovgivningen, og stiller disse dokumenter og oplysninger til Kommissionens rådighed.

Hvis den relevante dokumentation opbevares hos en myndighed, der er bemyndiget hertil af et betalingsorgan, der har beføjelse til at tillade udgifternes afholdelse, tilsender denne det godkendte betalingsorgan rapporter om antallet af foretagne undersøgelser, disses indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

▼B

Artikel 9

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og sikkerhed vedrørende forvaltning af fællesskabsmidlerne

1. Medlemsstaterne:

a) træffer, inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser samt alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, med henblik på bl.a.:

   i) at sikre sig, at de af EGFL og ELFUL finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt

   ii) at forhindre og forfølge uregelmæssigheder

   iii) at geninddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser

b) etablerer et system til forvaltning og effektiv kontrol, som omfatter godkendelse af regnskaber og en revisionserklæring, der skal underskrives af den ansvarlige for det godkendte betalingsorgan.

2. Kommissionen overvåger, at medlemsstaterne sikrer sig, at de i artikel 3, stk. 1, og artikel 4 omhandlede udgifter er lovlige og formelt rigtige, og at principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt; i denne forbindelse udøver Kommissionen følgende kontrol:

a) den sikrer sig, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning og kontrol, og at disse fungerer korrekt

b) den nedsætter eller suspenderer alle eller en del af de mellemliggende betalinger og anvender de krævede finansielle korrektioner, bl.a. hvor forvaltnings- og kontrolsystemerne har været mangelfulde

c) den sikrer sig, at forfinansieringen tilbagebetales og frigør, om nødvendigt, automatisk budgetforpligtelser.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke bestemmelser de har vedtaget, og hvilke foranstaltninger de har truffet i medfør af stk. 1, samt, for så vidt angår programmerne for udvikling af landdistrikterne, hvilke foranstaltninger der er truffet til forvaltning og kontrol i henhold til fællesskabslovgivningen vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser.

Artikel 10

Fællesskabsfinansiering af betalinger foretaget af betalingsorganerne

De i artikel 3, stk. 1, og artikel 4 omhandlede udgifter kan kun accepteres til fællesskabsfinansiering, hvis de er afholdt af de godkendte betalingsorganer, der er udpeget af medlemsstaterne.

▼B

Artikel 11

Fuldstændig udbetaling til modtagerne

Medmindre andet er fastsat i fællesskabslovgivningen, skal betalingerne i forbindelse med den finansiering, der er omhandlet i denne forordning, og beløb vedrørende den offentlige finansielle deltagelse i programmerne for udvikling af landdistrikterne tilgå modtagerne med det fulde beløb.

AFSNIT II

EGFL

KAPITEL 1

Fællesskabsfinansiering

Artikel 12

Budgetloft

▼M7

1. Det årlige loft over udgifterne under EGFL udgøres af de maksimumsbeløb, der er fastsat for fonden i den flerårige finansielle ramme, der er omhandlet i den interinstitutionelle aftale, nedsat med de i stk. 2 omhandlede beløb, og

a) med fradrag af det beløb, som i medfør af Rådets afgørelse 2009/434/EF af 25. maj 2009 om ændring af afgørelse 2006/493/EF om fastsættelse af beløbet for Fællesskabets støtte til landdistriktsudvikling for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013, dets årlige fordeling og minimumsbeløbet, der er forbeholdt regioner, som er omfattet af konvergensmålet [1], er tilføjet til støtte til udvikling af landdistrikterne, og som ikke er dækket af margenen under udgiftsområde 2 i den interinstitutionelle aftales finansielle ramme, som eksisterer uden for underloftet for EGFL-udgifter

b) med fradrag af en eventuel nedsættelse af loftet for udgiftsområde 2 i forbindelse med finansiering af projekter på energiområdet, som der vil kunne træffes afgørelse om efter proceduren i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring om finansieringen af projekter på energi- og bredbåndsinternetområdet samt sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan [2].

▼M6

2. Kommissionen fastsætter de beløb, der i henhold til artikel 9, artikel 10, stk. 4, artikel 134, 135 og 136 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere [3], artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 af 27. marts 2007 om regler for frivillig graduering af direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003 [4] og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin [5], stilles til rådighed for ELFUL.

---

[1] EUT L 144 af 9.6.2009, s. 25.
[2] EUT C 108 af 12.5.2009, s. 1.
[3] EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.
[4] EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1.
[5] EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1.

▼B

3. Kommissionen fastsætter, på grundlag af de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger, den nettosaldo, der er til rådighed for udgifterne under EGFL.

Artikel 13

Administrationsudgifter og personaleudgifter

Udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra EGFL, kan ikke finansieres af fonden.

▼M3

I behørigt begrundede tilfælde gælder stk. 1 ikke for de foranstaltninger og programmer, der er omfattet af Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ([1]).

▼B

Artikel 14

Månedlige betalinger

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 3, stk. 1, nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af månedlige godtgørelser, i det følgende benævnt »månedlige betalinger«, på grundlag af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer i en referenceperiode.

2. Indtil Kommissionen har foretaget de månedlige udbetalinger, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed, alt efter de godkendte betalingsorganers behov.

Artikel 15

Nærmere bestemmelser vedrørende de månedlige betalinger

1. De månedlige betalinger foretages af Kommissionen til dækning af de udgifter, som medlemsstaternes godkendte betalingsorganer har afholdt i referencemåneden, jf. dog de i artikel 30 og 31 omhandlede beslutninger.

2. Kommissionen træffer beslutning, efter proceduren i artikel 41, stk. 3, om de månedlige udbetalinger, den foretager, på grundlag af en udgiftsanmeldelse fra medlemsstaterne og de oplysninger, der er givet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, under hensyntagen til nedsættelser eller suspenderinger i henhold til artikel 17.

3. De månedlige betalinger foretages til medlemsstaten senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt.

([1]) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/965/EF (EUT L 397 af 30.12.2006, s. 22).

▼B

4. Udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne fra den 1. til den 15. oktober, henhører under oktober. Udgifter, der er afholdt fra den 16. til den 31. oktober, henhører under november.

5. Kommissionen kan træffe beslutning om supplerende betalinger eller om nedsættelser. I sådanne tilfælde underrettes komitéen for landbrugsfondene herom på sit næste møde.

Artikel 16

Overholdelse af betalingsfristerne

Hvor der er fastsat betalingsfrister i fællesskabslovgivningen, medfører betalingsorganernes overskridelser af disse frister, at betalingerne ikke kan accepteres til fællesskabsfinansiering, undtagen i tilfælde, under betingelser og inden for grænser, der er fastsat i henhold til proportionalitetsprincippet.

Artikel 17

Nedsættelse og suspendering af månedlige betalinger

1. Hvis de udgiftsanmeldelser eller oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, ikke giver Kommissionen mulighed for at konstatere, om de indgåede forpligtelser vedrørende midlerne er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsregler, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat om at give supplerende oplysninger inden for en frist, som den fastsætter under hensyntagen til, hvor alvorlig sagen er, og som normalt ikke kan være under tredive dage.

Hvis Kommissionen ikke modtager noget svar fra medlemsstaten på den i første afsnit omhandlede anmodning, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller gør det muligt at konkludere, at der er tale om manglende overholdelse af gældende fællesskabsregler eller om misbrug af fællesskabsmidler, kan Kommissionen nedsætte eller midlertidigt suspendere de månedlige betalinger til medlemsstaten. Den underretter medlemsstaten herom, idet den fastslår, at nedsættelserne eller suspenderingerne er foretaget.

2. Hvis de i artikel 15, stk. 2, omhandlede udgiftsanmeldelser eller oplysninger gør det muligt for Kommissionen at konkludere, at et finansielt loft, der er fastsat i fællesskabslovgivningen, er blevet overskredet, eller at der er sket en klar overtrædelse af de gældende fællesskabsregler, kan Kommissionen anvende de nedsættelser eller suspenderinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

3. Nedsættelserne og suspenderingerne anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet og inden for rammerne af den i artikel 15, stk. 2, omhandlede beslutning om de månedlige betalinger, uden at dette berører de i artikel 30 og 31 omhandlede beslutninger.

▼M3

Artikel 17a

Nedsættelse og suspendering af månedlige betalinger i specifikke tilfælde

1. I overensstemmelse med stk. 2 og 3 kan Kommissionen, uden at dette berører anvendelsen af artikel 17, beslutte at nedsætte eller suspendere de i artikel 14 omhandlede månedlige betalinger for en periode, der fastlægges i beslutningen, og som ikke må være på over tolv måneder, men som kan forlænges med yderligere perioder på ikke over tolv måneder, hvis betingelserne i stk. 2 fortsat er opfyldt.

2. Månedlige betalinger kan nedsættes eller suspenderes, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) en eller flere af kernekomponenterne af den pågældende nationale kontrolordning eksisterer ikke eller fungerer ikke effektivt på grund af de konstaterede manglers alvor eller vedvarende karakter, og

b) de i litra a) nævnte mangler er af vedvarende karakter og har været grunden til mindst to beslutninger i henhold til artikel 31 om at udelukke udgifter, som den pågældende medlemsstat har afholdt, fra EF-finansiering, og

c) Kommissionen har konkluderet, at den pågældende medlemsstat ikke har gennemført dens henstillinger om at udbedre situationen, og at medlemsstaten ikke vil kunne gøre det i den nærmeste fremtid.

3. Inden Kommissionen træffer beslutningen i stk. 1, underretter den den pågældende medlemsstat om sine hensigter og anmoder medlemsstaten om at reagere inden for en frist, som den fastsætter under hensyn til, hvor alvorlig sagen er, og som generelt ikke kan være under 30 dage.

Den procentsats, som de månedlige betalinger kan nedsættes med eller suspenderes for, svarer til den procentsats, som Kommissionen har vedtaget i sin seneste beslutning, jf. stk. 2, litra b). Den anvendes på de relevante udgifter, der er afholdt af betalingsorganerne, hvor de i stk. 2, litra a), nævnte mangler findes.

4. Nedsættelsen eller suspenderingen fortsættes ikke, hvis betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt. Den berører ikke regnskabsafslutningen i henhold til artikel 31.

▼B

KAPITEL 2

Budgetdisciplin

Artikel 18

Overholdelse af loftet

1. På intet tidspunkt under budgetproceduren og gennemførelsen af budgettet må bevillingerne vedrørende EGFL-udgifter overstige den nettosaldo, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3.

Alle retsakter, der foreslås af Kommissionen eller vedtages af Rådet eller Kommissionen, og som har indflydelse på EGFL's budget, skal overholde den nettosaldo, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3.

▼B

2. Hvis der i fællesskabslovgivningen er fastsat et finansielt loft for landbrugsudgifterne i euro for en medlemsstat, godtgøres udgifterne inden for dette loft fastsat i euro, i givet fald justeret for følgerne af den eventuelle anvendelse af artikel 11 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

▼M6

3. De nationale lofter over de direkte betalinger, der er anført i artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 [denne forordning], korrigeret med de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i nævnte forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro.

▼B

4. Hvis Rådet ikke senest den 30. juni i et givet år har fastlagt de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, fastlægger Kommissionen disse tilpasninger efter proceduren i nærværende forordnings artikel 41, stk. 3, og underretter straks Rådet herom.

5. Senest den 1. december kan Rådet efter forslag fra Kommissionen på grundlag af nye elementer, den er kommet i besiddelse af, tilpasse satsen for de direkte betalinger i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikel 19

Proceduren vedrørende budgetdisciplin

1. Samtidig med at Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sit foreløbige forslag til budget for regnskabsår N, forelægger den også sine overslag for regnskabsårene N-1, N og N + 1. Den forelægger samtidig en analyse af de forskelle, der er konstateret mellem de oprindelige overslag og de faktiske udgifter i regnskabsårene N-2 og N-3.

2. Hvis det ved opstillingen af det foreløbige forslag til budget for regnskabsår N viser sig, at der er risiko for, at den i artikel 12, stk. 3, omhandlede nettosaldo for regnskabsår N, under hensyn til den margen, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1782/2003, bliver overskredet, foreslår Kommissionen Rådet de nødvendige foranstaltninger, bl.a. sådanne som kræves i medfør af artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

3. Kommissionen skal på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den mener, at der er en risiko for, at den i artikel 12, stk. 3, omhandlede nettosaldo bliver overskredet, og at den ikke inden for rammerne af sine gennemførelsesbeføjelser vil kunne træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde situationen, foreslå Rådet andre foranstaltninger til at sikre, at saldoen overholdes.

Rådet træffer afgørelse om disse foranstaltninger, efter proceduren i traktatens artikel 37, inden for en frist af to måneder efter modtagelsen af Kommissionens forslag. Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse i så god tid, at Rådet har mulighed for at gøre sig bekendt med den og træffe afgørelse inden for den anførte frist.

▼B

4. Hvis medlemsstaternes anmodninger om godtgørelser ved slutningen af regnskabsår N overstiger eller forventes at ville overstige den i henhold til artikel 12, stk. 3, fastsatte nettosaldo, skal Kommissionen:

a) tage medlemsstaternes anmodninger i betragtning pro rata og inden for rammerne af det disponible budget og midlertidigt fastsætte beløbet for betalingerne for den pågældende måned

b) for alle medlemsstaternes vedkommende, senest den 28. februar i det følgende år, fastslå deres situation med hensyn til fællesskabsfinansieringen for det foregående år

c) efter proceduren i artikel 41, stk. 3, fastslå det samlede beløb for fællesskabsfinansieringen, fordelt på medlemsstaterne, på grundlag af en enkelt fællesskabsfinansieringssats, inden for rammerne af det budget, der var til rådighed for de månedlige betalinger

d) senest i forbindelse med de månedlige betalinger, der foretages for marts måned i år N+1, foretage de udligninger, der eventuelt er nødvendige mellem medlemsstaterne.

Artikel 20

Alarmsystemet

For at sikre at budgetloftet ikke overskrides, etablerer Kommissionen et alarmsystem og et system til månedlig overvågning af EGFL-udgifterne.

Inden begyndelsen af hvert regnskabsår fastlægger Kommissionen månedlige udgiftsprofiler, om nødvendigt baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de foregående tre år.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en månedlig rapport, i hvilken den undersøger udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne og vurderer den forventede gennemførelse i det løbende regnskabsår.

Artikel 21

Referencevekselkurser

1. Når Kommissionen vedtager det foreløbige budgetforslag eller en ændringsskrivelse til det foreløbige budgetforslag, som vedrører landbrugsudgifterne, anvender den ved udarbejdelsen af overslagene over EGFL's budget den gennemsnitlige vekselkurs mellem euroen og den amerikanske dollar, som har været konstateret på markedet i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet.

▼B

2. Når Kommissionen vedtager et foreløbigt forslag til tillægs- og ændringsbudget eller en ændringsskrivelse hertil, skal den, i det omfang disse dokumenter vedrører bevillinger til de i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), omhandlede foranstaltninger, anvende:

a) dels den gennemsnitlige vekselkurs mellem euroen og den amerikanske dollar, der faktisk er konstateret på markedet mellem den 1. august i det foregående regnskabsår og slutningen af det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet og senest den 31. juli i det løbende regnskabsår

b) dels, i forbindelse med et overslag over resten af regnskabsåret, den nævnte gennemsnitlige vekselkurs, der faktisk er konstateret i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet.

AFSNIT III

ELFUL

KAPITEL 1

Finansieringsmetode

Artikel 22

ELFUL's finansielle deltagelse

ELFUL's finansielle deltagelse i udgifterne til programmerne for udvikling af landdistrikterne fastsættes for hvert enkelt program, inden for de lofter, der er fastsat i fællesskabslovgivningen vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL, forhøjet med de beløb, Kommissionen har fastsat i henhold til artikel 12, stk. 2, i denne forordning.

Udgifter, der finansieres i henhold til denne forordning, kan ikke på anden måde finansieres over fællesskabsbudgettet.

Artikel 23

Budgetforpligtelser

Fællesskabets budgetforpligtelser vedrørende programmer for udvikling af landdistrikterne (i det følgende benævnt »budgetforpligtelser«) indgås med årlige trancher for perioden fra 1. januar 2007 til 31. december 2013.

Kommissionens afgørelse om vedtagelse af hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne som forelægges af medlemsstaten, svarer til en finansieringsafgørelse som omhandlet i artikel 75, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1605/2002, og udgør, når den er blevet meddelt den pågældende medlemsstat, en retlig forpligtelse i den i sidstnævnte forordning omhandlede forstand.

▼B

For hvert program følger budgetforpligtelsen vedrørende den første tranche efter Kommissionens vedtagelse af programmet. Budgetforpligtelserne vedrørende de senere trancher indgås af Kommissionen, på grundlag af den i andet afsnit omhandlede afgørelse, hvert år inden 1. maj.

KAPITEL 2

Finansiel forvaltning

Artikel 24

Fælles bestemmelser vedrørende betalinger

1. Kommissionens betaling af ELFUL's deltagelse foretages i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.

2. Kommissionen stiller de nødvendige bevillinger til dækning af de udgifter, der er omhandlet i artikel 4, til rådighed for medlemsstaterne i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af saldo. Disse bevillinger udbetales i overensstemmelse med de i artikel 25 — 28 fastsatte betingelser.

3. Betalingerne tilskrives den ældste åbne budgetforpligtelse.

4. Det samlede beløb for forfinansiering og mellemliggende betalinger må ikke overstige 95 % af ELFUL's deltagelse i hvert program for udvikling af landdistrikterne.

Artikel 25

Udbetaling af forfinansiering

1. Efter vedtagelsen af et program for udvikling af landdistrikterne udbetaler Kommissionen en enkelt forfinansiering til medlemsstaten, for det pågældende program. Forfinansieringen udgør 7 % af ELFUL's deltagelse i programmet. Den kan fordeles på to regnskabsår, afhængigt af de disponible budgetmidler.

2. Det godkendte betalingsorgan tilbagebetaler det samlede beløb, der er udbetalt som forfinansiering, til Kommissionen, hvis der ikke er fremsendt nogen udgiftsanmeldelse inden for rammerne af programmet for udvikling af landdistrikterne 24 måneder efter udbetalingen af den første del af forfinansieringen.

3. De renter, der påløber forfinansieringen, anvendes til det pågældende program for udvikling af landdistrikterne og fratrækkes de offentlige udgifter, som er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.

4. Det beløb, der er udbetalt som forfinansiering, cleares i forbindelse med afslutningen af programmet for udvikling af landdistrikterne.

Artikel 26

Udbetaling af mellemliggende betalinger

1. De mellemliggende betalinger foretages for hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne. De beregnes ved anvendelse af samfinansieringssatsen for hver prioritet på den godkendte offentlige udgift til den pågældende prioritet.

▼B

2. Kommissionen foretager de mellemliggende betalinger med henblik på godtgørelse af de udgifter til iværksættelse af foranstaltninger, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer.

3. Hver mellemliggende betaling foretages af Kommissionen med forbehold af, at følgende krav er overholdt:

a) fremsendelse til Kommissionen af en udgiftsanmeldelse, der er underskrevet af det godkendte betalingsorgan i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra c)

b) overholdelse af det samlede beløb for ELFUL's deltagelse, som er tildelt hver af prioriteterne for hele den periode, det pågældende program dækker

c) fremsendelse til Kommissionen af den seneste årlige gennemførelsesrapport vedrørende gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne.

▼M3

4. Kommissionen underretter hurtigst muligt det godkendte betalingsorgan og det koordinerende organ, når det er blevet udpeget, hvis en af de i stk. 3 nævnte betingelser ikke er opfyldt. En udgiftsanmeldelse kan ikke tages i betragtning, hvis en af betingelserne i litra a) eller c) ikke er opfyldt.

▼B

5. Kommissionen foretager den mellemliggende betaling inden for en frist, der ikke må overstige 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de i stk. 3 omhandlede betingelser, uden at dette berører de i artikel 30 og 31 omhandlede beslutninger.

6. De godkendte betalingsorganer udarbejder og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende programmerne for udvikling af landdistrikterne til Kommissionen via et forbindelsesorgan eller direkte, hvis et sådant ikke er udpeget, med en hyppighed, der fastsættes af Kommissionen. Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, det godkendte betalingsorgan har afholdt i hver af de pågældende perioder.

De mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende udgifter, der er afholdt fra 16. oktober, tages i betragtning over det følgende års budget.

Artikel 27

Suspendering og nedsættelse af de mellemliggende betalinger

1. De mellemliggende betalinger foretages på de betingelser, der er fastsat i artikel 81 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, og på grundlag af udgiftsanmeldelserne og af de finansielle oplysninger fra medlemsstaterne.

2. Giver en medlemsstats udgiftsanmeldelser eller oplysninger ikke mulighed for at konstatere, om udgiftsanmeldelsen er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsregler, anmodes den pågældende medlemsstat om at give supplerende oplysninger inden for en frist, som fastsættes under hensyntagen til, hvor alvorlig sagen er, og som normalt ikke kan være under tredive dage.

3. Hvis der ikke modtages svar fra medlemsstaten på den i stk. 2 omhandlede anmodning, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller gør det muligt at konkludere, at der er tale om manglende overholdelse af lovgivningen eller om misbrug af fællesskabsmidler, kan Kommissionen nedsætte eller midlertidigt suspendere de mellemliggende betalinger til medlemsstaten. Den underretter medlemsstaten herom.

▼B

4. Suspensionen af betalingerne eller nedsættelser af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 26, sker under overholdelse af proportionalitetsprincippet og foretages, uden at dette berører de i artikel 30 og 31 omhandlede beslutninger.

▼M3

Artikel 27a

Suspendering og nedsættelse af de mellemliggende betalinger i specifikke tilfælde

Artikel 17a anvendes med de fornødne ændringer på suspendering og nedsættelse af de i artikel 26 omhandlede mellemliggende betalinger.

▼B

Artikel 28

Betaling af saldo og afslutning af programmet

1. Efter modtagelse af den seneste årlige gennemførelsesrapport vedrørende gennemførelsen af et program for udvikling af landdistrikterne, betaler Kommissionen saldoen, med forbehold af disponible budgetmidler, på grundlag af satsen for samfinansiering pr. prioritet, årsregnskaberne for det seneste regnskabsår, hvor programmet for udvikling af landdistrikterne har været gennemført, og den tilsvarende afgørelse om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest den 30. juni 2016 og vedrører de udgifter, der er afholdt af det godkendte betalingsorgan indtil den 31. december 2015.

2. Saldoen skal betales senest seks måneder efter modtagelsen af de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen frigør de resterende beløb, som der er disponeret over efter betalingen af saldoen, inden for seks måneder, jf. dog bestemmelserne i artikel 29, stk. 6.

3. Hvis Kommissionen ikke senest den 30. juni 2016 har modtaget den seneste gennemførelsesrapport og de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne for det sidste år af programmets gennemførelse, frigøres saldoen automatisk som omhandlet i artikel 29.

Artikel 29

Automatisk frigørelse

1. Den del af budgetforpligtelsen vedrørende et program for udvikling af landdistrikterne, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de i artikel 26, stk. 3, omhandlede betingelser, frigør Kommissionen automatisk.

2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben den 31. december 2015, og som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest den 30. juni 2016, frigøres automatisk.

▼B

3. Hvis det, efter afgørelsen om godkendelse af programmet for udvikling af landdistrikterne, er nødvendigt, at Kommissionen træffer en afgørelse om at tillade en støtte eller en støtteordning, løber fristen for den automatiske frigørelse fra datoen for sidstnævnte afgørelse. De beløb, der er berørt af denne undtagelse, fastsættes på grundlag af en tidsplan, der udfærdiges af medlemsstaten.

4. I tilfælde af at en retslig procedure eller administrativ prøvelse har opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår beløbet svarende til de pågældende foranstaltninger, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, forudsat at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. december i år N+2.

5. Ved beregningen af de beløb, der automatisk frigøres, tages der ikke hensyn til:

a) den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en udgiftsanmeldelse, men hvor godtgørelsen er blevet nedsat eller suspenderet af Kommissionen pr. 31. december i år N+2

b) den del af budgetforpligtelserne, som et betalingsorgan ikke har kunnet udbetale på grund af force majeure, og som i alvorlig grad berører gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

6. Kommissionen underretter rettidigt medlemsstaten og de berørte myndigheder, hvis der er risiko for, at der vil ske automatisk frigørelse. Kommissionen underretter den berørte medlemsstat og de berørte myndigheder om det beløb, der på grundlag af Kommissionens oplysninger automatisk vil blive frigjort. Medlemsstaten har en frist på to måneder fra modtagelsen af denne underretning til at godkende det pågældende beløb eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter den tidsfrist, der er omhandlet i stk. 1 — 4.

7. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes ELFUL's deltagelse i det pågældende program for udvikling af landdistrikterne, for så vidt angår det pågældende år, med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten udarbejder en revideret finansieringsplan med henblik på at fordele nedsættelsen af støtten på prioriteterne. Hvis dette ikke sker, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt prioritet.

8. Hvis denne forordning træder i kraft efter den 1. januar 2007, forlænges den frist, efter hvilken den i stk. 1 omhandlede første automatiske frigørelse kan finde sted, for den første forpligtelses vedkommende med antallet af måneder mellem den 1. januar 2007 og datoen for Kommissionens vedtagelse af det tilsvarende program for udvikling af landdistrikterne.

▼B

AFSNIT IV

REGNSKABSAFSLUTNING OG KOMMISSIONENS OVERVÅGNING

KAPITEL 1

Regnskabsafslutning

Artikel 30

Regnskabsafslutning

1. Inden den 30. april i året efter det pågældende regnskabsår træffer Kommissionen, efter proceduren i artikel 41, stk. 3, beslutning om afslutning af regnskaberne for de godkendte betalingsorganer, på grundlag af de oplysninger, den har modtaget i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra c), nr. iii).

2. I beslutningen om regnskabsafslutning tages der hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige. Beslutningen foregriber ikke vedtagelsen af en senere beslutning efter artikel 31.

Artikel 31

Efterprøvende regnskabsafslutning

1. Kommissionen træffer beslutning om, hvilke beløb der skal udelukkes fra fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter som omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 4, ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, efter proceduren i artikel 41, stk. 3.

2. Når Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, ser den især på det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

3. Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der inden for en frist på fire måneder indledes en forligsprocedure; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

4. En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre:

a) udgifter som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning

b) udgifter vedrørende flerårige foranstaltninger, som udgør en del af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede udgifter eller anvendelsesområderne for de i artikel 4 omhandlede programmer, for hvilke den sidste forpligtelse, der påhviler modtageren, ligger mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultatet af sin efterprøvning

▼B

c) udgifter vedrørende programmer som omhandlet i artikel 4, bortset fra de i litra b) anførte, for hvilke betalingen eller eventuelt, betalingen af saldoen fra betalingsorganets side, er sket mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse på de finansielle konsekvenser af:

a) uregelmæssigheder som omhandlet i artikel 32 og 33

b) tilfælde af statsstøtte eller overtrædelser, for hvilke der er indledt procedure efter traktatens artikel 88 eller efter proceduren i artikel 226

▼M3

c) medlemsstaternes misligholdelse af deres forpligtelser efter Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen ([1]), såfremt Kommissionen skriftligt underretter medlemsstaten om resultatet af efterprøvningen inden for 12 måneder efter modtagelse af medlemsstatens rapport om dens efterprøvning af de pågældende udgifter.

▼B

KAPITEL 2

Uregelmæssigheder

Artikel 32

Særlige bestemmelser vedrørende EGFL

1. Beløb, der inddrives som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, og de påløbne renter udbetales til betalingsorganerne og bogføres af disse som indtægter bestemt til EGFL for den måned, hvor beløbene rent faktisk modtages.

2. Ved indbetalingen til fællesskabsbudgettet kan medlemsstaten tilbageholde 20 % af de inddrevne beløb, som fast godtgørelse af opkrævningsomkostninger, med undtagelse af de beløb, der skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, som må tilskrives forvaltningerne eller andre organer i den pågældende medlemsstat.

3. I forbindelse med fremsendelsen af årsregnskaberne som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra c), nr. iii), sender medlemsstaterne Kommissionen en sammenfattende oversigt over de inddrivelsesprocedurer, der er iværksat som følge af uregelmæssigheder, og som skal omfatte en fordeling af endnu ikke inddrevne beløb efter administrativ og/eller retslig procedure og efter år svarende til den første administrative eller retslige konstatering af uregelmæssigheden.

Medlemsstaterne stiller en detaljeret oversigt over de individuelle inddrivelsesprocedurer og over de individuelle endnu ikke inddrevne beløb til rådighed for Kommissionen.

([1]) EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2154/2002 (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 4).

▼B

4. Efter at have fulgt den i artikel 31, stk. 3, omhandlede procedure kan Kommissionen beslutte, at de beløb, der skal inddrives, skal betales af medlemsstaten:

a) hvis medlemsstaten ikke i året efter, at den første administrative eller retslige konstatering har fundet sted, har iværksat alle de administrative eller retslige procedurer med henblik på inddrivelse, der er fastsat i den nationale lovgivning og i fællesskabslovgivningen

b) hvis den første administrative eller retslige konstatering ikke er blevet udfærdiget eller er blevet udfærdiget med en forsinkelse, der vil kunne bringe inddrivelsen i fare, eller hvis uregelmæssigheden ikke er medtaget i den sammenfattende oversigt, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, i denne artikel, i det år, hvor den første administrative eller retslige konstatering har fundet sted.

5. Hvis inddrivelsen ikke har fundet sted inden for en frist på fire år efter datoen for den første administrative eller retslige konstatering eller på otte år, hvis inddrivelsen er genstand for søgsmål ved de nationale domstole, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse af den pågældende medlemsstat med 50 % og af fællesskabsbudgettet med 50 %.

Den berørte medlemsstat anfører særskilt i den sammenfattende oversigt, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, de beløb, for hvilke inddrivelsen ikke er foretaget inden for de frister, der er fastsat i første afsnit i dette stykke.

Fordelingen af den finansielle byrde som følge af manglende inddrivelse som omhandlet i første afsnit berører ikke den pågældende medlemsstats forpligtelse til at gennemføre inddrivelsesprocedurerne i henhold til artikel 9, stk. 1, i denne forordning. De således inddrevne beløb krediteres EGFL med 50 % efter anvendelse af den i denne artikels stk. 2 omhandlede tilbageholdelse.

Hvis det i forbindelse med inddrivelsesproceduren ved et administrativt eller retsligt instrument, som har endelig karakter, konstateres, at der ikke foreligger nogen uregelmæssighed, anmelder den berørte medlemsstat til EGFL den finansielle byrde, den har båret i medfør af første afsnit, som en udgift.

Hvis inddrivelsen, af årsager der ikke kan tilskrives den pågældende medlemsstat, imidlertid ikke kan finde sted inden for den frist, der er anført i første afsnit af dette stykke og det beløb, der skal inddrives, overskrider 1 mio. EUR, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten, forlænge fristen med højst 50 % af den oprindelige frist.

6. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at fortsætte inddrivelsen. Beslutningen herom kan træffes i følgende tilfælde:

a) hvis de allerede påløbne og de yderligere forventede udgifter til inddrivelse tilsammen vil være større end det beløb, der skal inddrives

b) hvis inddrivelse ikke er mulig på grund af, at debitor eller de personer, der er juridisk ansvarlige for uregelmæssigheden, er insolvente, hvilket skal være konstateret og anerkendt i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

▼B

Den berørte medlemsstat skal i den sammenfattende oversigt, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, særskilt angive de beløb, for hvilke det er blevet besluttet ikke at fortsætte inddrivelsesprocedurerne, samt begrundelsen for beslutningen herom.

7. De finansielle byrder, der påhviler medlemsstaten som følge af anvendelsen af stk. 5, skal angives af den pågældende medlemsstat i de årsregnskaber, der fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra c), nr. iii). Kommissionen kontrollerer, at dette er sket på korrekt vis og foretager eventuelt de nødvendige tilpasninger i forbindelse med vedtagelsen af den i artikel 30, stk. 1, omhandlede beslutning.

8. Efter at have fulgt den i artikel 31, stk. 3, omhandlede procedure kan Kommissionen beslutte, at beløb, der er bogført til finansiering over fællesskabsbudgettet, kan udelukkes fra fællesskabsfinansiering i følgende tilfælde:

a) i henhold til stk. 5 og 6 i denne artikel, når den konstaterer, at uregelmæssighederne eller den manglende inddrivelse skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, der kan tilskrives forvaltningen eller et andet officielt organ i en medlemsstat

b) i henhold til stk. 6 i denne artikel, når den finder, at den begrundelse, der er angivet af medlemsstaten, ikke er til tilstrækkelig til, at dens beslutning om at indstille inddrivelsesproceduren er berettiget.

Artikel 33

Særlige bestemmelser vedrørende ELFUL

1. Medlemsstaterne foretager de finansielle genopretninger, som skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, der er afsløret i forbindelse med foranstaltningerne eller programmerne for udvikling af landdistrikterne, gennem fuldstændig eller delvis tilbageholdelse af den pågældende fællesskabsfinansiering. Medlemsstaterne tager i denne forbindelse hensyn til de konstaterede uregelmæssigheders art og grovhed samt til det økonomiske tab, der er påført ELFUL.

2. Hvis fællesskabsmidlerne allerede er udbetalt til modtageren, inddrives de af det godkendte betalingsorgan efter dets egne inddrivelsesprocedurer og genanvendes i overensstemmelse med stk. 3, litra c).

3. De finansielle genopretninger og genanvendelsen af midlerne foretages af medlemsstaterne under overholdelse af følgende betingelser:

a) Når der konstateres uregelmæssigheder, udvider medlemsstaterne deres undersøgelser til at omfatte alle foranstaltninger, der vil kunne tænkes berørt af de pågældende uregelmæssigheder.

b) Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om de tilsvarende genopretninger.

c) De beløb, der er udelukket fra fællesskabsfinansiering, og de inddrevne beløb, samt de påløbne renter, genanvendes til det pågældende program. Dog kan medlemsstaten kun genanvende de tilbageholdte eller inddrevne fællesskabsmidler til en foranstaltning, der er forudset i samme program for udvikling af landdistrikterne, og under forbehold af at de pågældende midler ikke genanvendes til foranstaltninger, der har været genstand for en finansiel genopretning.

▼B

4. I forbindelse med fremsendelsen af årsregnskaberne som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra c), nr. iii), sender medlemsstaterne Kommissionen en sammenfattende oversigt over de inddrivelsesprocedurer, der er iværksat som følge af uregelmæssigheder, og som skal omfatte en fordeling af endnu ikke inddrevne beløb efter administrativ og/eller retslig procedure og efter år svarende til den første administrative eller retslige konstatering af uregelmæssigheden.

▼M3

_____

▼B

5. Efter at have fulgt den i artikel 31, stk. 3, omhandlede procedure kan Kommissionen beslutte, at de beløb, der skal inddrives, skal betales af medlemsstaten:

a) hvis medlemsstaten ikke har iværksat alle de administrative eller retslige procedurer, der er fastsat i den nationale lovgivning og i fællesskabslovgivningen, med henblik på inddrivelse af de midler, der er udbetalt til modtagerne i det år, der følger det første led i en administrativ eller retslig lovfølgning

b) hvis medlemsstaten ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra a) og c).

6. Hvis den i stk. 2 omhandlede inddrivelse har kunnet foregå efter afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne, tilbagebetaler medlemsstaten de inddrevne beløb til fællesskabsbudgettet.

7. Medlemsstaten kan beslutte at indstille inddrivelsesproceduren, efter afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne, på de betingelser, der er omhandlet i artikel 32, stk. 6.

8. ►C2 Hvis inddrivelsen ikke har fundet sted før afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne ◄, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse af den pågældende medlemsstat med 50 % og af fællesskabsbudgettet med 50 % ►C2 og bogføres enten inden for en frist på fire år efter det første led i en administrativ eller retslig konstatering ◄ eller på otte år, hvis inddrivelsen er genstand for søgsmål ved de nationale domstole eller ved afslutningen af programmet, hvis disse frister udløber før afslutningen heraf.

Hvis inddrivelsen, af årsager der ikke kan tilskrives den pågældende medlemsstat, imidlertid ikke kan finde sted inden for den frist, der er anført i første afsnit af dette stykke og det beløb, der skal inddrives, overskrider 1 mio. EUR, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten, forlænge fristen med højst 50 % af den oprindelige frist.

9. I de i stk. 8 omhandlede tilfælde indbetaler medlemsstaten beløbene svarende til sin andel på 50 % til fællesskabsbudgettet.

10. Når Kommissionen foretager en finansiel genopretning, berører denne ikke medlemsstatens forpligtelser til at inddrive de beløb, der er udbetalt som en del af dens eget finansielle bidrag i henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([1]).

([1]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

▼B

Artikel 34

Anvendelse af indtægter hidrørende fra medlemsstaterne

1. Følgende indtægter betragtes som formålsbestemte indtægter, jf. artikel 18 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002:

a) beløb, som i henhold til nærværende forordnings artikel 31, 32 og 33 skal indbetales til fællesskabsbudgettet, herunder de påløbne renter

b) beløb, der opkræves eller inddrives i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter ([1])

▼M1

c) midlertidige omstruktureringsafgifter opkrævet i henhold til forordning (EF) nr. 320/2006.

▼B

2. ►M1 De i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede beløb ◄ indbetales til fællesskabsbudgettet og i tilfælde af genanvendelse anvendes de udelukkende til at finansiere henholdsvis EGFL- og ELFUL-udgifter.

▼M1

3. Denne forordning finder tilsvarende anvendelse på formålsbestemte indtægter, som omhandlet i stk. 1.

▼B

Artikel 35

Definition af en administrativ eller retslig konstatering

Ved »den første administrative eller retslige konstatering« forstås i dette kapitel den første skriftlige vurdering fra en kompetent administrativ eller retslig myndigheds side, ved hvilken det på grundlag af konkrete forhold konkluderes, at der er begået en uregelmæssighed, uden at dette dog berører muligheden for, at denne konklusion senere enten kan revideres eller trækkes tilbage som følge af udviklingen i den administrative eller retslige procedure.

KAPITEL 3

Kommissionens overvågning

Artikel 36

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige, for at EGFL og ELFUL kan fungere tilfredsstillende, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der antages at kunne lette eventuelle kontrolforanstaltninger, herunder undersøgelser på stedet, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at gennemføre som led i forvaltningen af fællesskabsfinansieringen.

2. Medlemsstaterne underretter efter anmodning Kommissionen om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på anvendelsen af Fællesskabets retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for EGFL eller ELFUL.

([1]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123. Ændret ved forordning (EF) nr. 2217/2004 (EUT L 375 af 23.12.2004, s. 1).

▼B

3. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger om uregelmæssigheder, der er konstateret i henhold til artikel 32 og 33, til Kommissionens rådighed samt oplysninger om foranstaltninger, der er truffet med henblik på inddrivelse af beløb, der uberettiget er udbetalt som følge af de nævnte uregelmæssigheder.

Artikel 37

Kontrol på stedet

1. Med forbehold af de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og bestemmelser, og med forbehold af traktatens artikel 248 og enhver kontrol, der gennemføres på grundlag af traktatens artikel 279, kan Kommissionen foretage kontrol på stedet med henblik på bl.a. at undersøge:

a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med Fællesskabets regler

b) om de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de af EGFL eller ELFUL finansierede foranstaltninger

c) under hvilke omstændigheder de af EGFL og ELFUL finansierede foranstaltninger gennemføres og kontrolleres.

De personer, Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrol på stedet eller ansatte i Kommissionen, der handler inden for rammerne af de beføjelser, de har fået tildelt, skal have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af EGFL og ELFUL finansierede udgifter, herunder dokumenter og deres metadata, der er registreret eller modtaget og opbevaret i elektronisk form.

Ovennævnte kontrolbeføjelser berører ikke anvendelsen af nationale foranstaltninger, hvorefter visse handlinger kun må udføres af embedsmænd, som er særligt udpeget hertil i henhold til den nationale lovgivning. De personer, Kommissionen har bemyndiget, deltager ikke i husundersøgelser eller formel afhøring af personer inden for rammerne af medlemsstatens nationale lovgivning. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

2. Kommissionen underretter rettidigt før undersøgelsen den medlemsstat, der berøres af kontrollen, eller på hvis område den finder sted. Ansatte fra den pågældende medlemsstat kan deltage i kontrollen.

På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende revisioner eller undersøgelser vedrørende foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne, kan deltage i disse revisioner eller undersøgelser.

For at gøre undersøgelserne mere effektive kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters samtykke lade disse medlemsstaters administrative myndigheder deltage i bestemte revisioner eller undersøgelser.

AFSNIT V

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 38

Udgifter under EUGFL, garantisektionen, undtagen udgifter til udvikling af landdistrikterne

1. Garantisektionen under EUGFL finansierer de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1258/1999 indtil den 15. oktober 2006.

▼B

2. De udgifter, der afholdes af medlemsstaterne fra den 16. oktober 2006, følger de i denne forordning fastsatte regler.

Artikel 39

Udgifter til udvikling af landdistrikterne under EUGFL, garantisektionen

1. For så vidt angår de medlemsstater, der var medlemmer af Den Europæiske Union før den 1. maj 2004, finder nedenstående regler anvendelse på programmer for udvikling af landdistrikterne for perioden 2000/2006, som finansieres gennem EUGFL's garantisektion i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 i forordning (EF) nr. 1258/1999:

a) Betalingerne til modtagerne ophører senest den 15. oktober 2006 og medlemsstaternes dertil knyttede udgifter godtgøres af Kommissionen senest i forbindelse med anmeldelsen vedrørende udgifter for oktober 2006. Kommissionen kan imidlertid, hvis det er berettiget og i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 41, stk. 2, godkende betalinger indtil den 31. december 2006 på betingelse af, at EUGFL får refunderet beløb, der svarer til de forskud, der i medfør af artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1258/1999, er udbetalt til medlemsstaterne for perioden for gennemførelse af disse programmer.

b) Medlemsstaterne fratrækker de forskud, der i henhold til artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1258/1999 er udbetalt dem for perioden for gennemførelse af programmerne, fra de udgifter, der finansieres af EUGFL, senest i forbindelse med anmeldelsen vedrørende udgifter for december 2006.

c) Efter anmodning fra medlemsstaterne overtages udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer mellem den 16. oktober og den 31. december 2006, bortset fra udgifter, der er godkendt i medfør af litra a), andet punktum, af ELFUL's budget inden for rammerne af programmeringen af udviklingen af landdistrikterne for perioden 2007 — 2013.

d) De finansielle midler, der er til rådighed i en medlemsstat pr. 1. januar 2007 som følge af betalingsnedsættelser eller -afskaffelser, som medlemsstaten har foretaget frivilligt eller inden for rammen af sanktioner i henhold til artikel 3, 4 og 5 i forordning (EF) nr. 1259/1999, kan anvendes af medlemsstaten til finansiering af de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i artikel 4 i nærværende forordning.

e) Hvis medlemsstaterne ikke udnytter de finansielle midler, der er omhandlet i litra d), inden for en frist, der fastsættes efter proceduren i artikel 41, stk. 2, tilbagebetales de tilsvarende beløb til EGFL's budget.

2. For så vidt angår de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004, gælder følgende: De beløb, som der i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, er disponeret over til finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, om hvilke Kommissionen har truffet beslutning mellem den 1. januar 2004 og den 31. december 2006, og for hvilke de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af foranstaltningerne, ikke er fremsendt til Kommissionen ved udløbet af fristen for fremsendelse af den endelige rapport, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 31. december 2010, hvilket medfører, at medlemsstaterne skal tilbagebetale de uberettiget modtagne beløb.

▼B

3. I beregningen af det automatisk frigjorte beløb, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indgår ikke beløb vedrørende foranstaltninger eller programmer, der er genstand for en retslig procedure eller en administrativ prøvelse, som i henhold til den nationale lovgivning har opsættende virkning.

Artikel 40

Udgifter under EUGFL, udviklingssektionen

▼M3

1. Uanset artikel 31, stk. 2, artikel 32, stk. 4, og artikel 37, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ([1]) vil delbeløb, hvorover der er disponeret med henblik på interventioner, der medfinansieres af EUGFL, Udviklingssektionen, og som er godkendt af Kommissionen mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2006, og for hvilke den attesterede oversigt over faktisk afholdte udgifter, den endelige rapport om gennemførelsen og den erklæring, der henvises til i artikel 38, stk. 1, litra f), i nævnte forordning, ikke er tilsendt Kommissionen senest 15 måneder efter sidste dato for støtteberettigelse som fastsat i afgørelsen om ydelse af et bidrag fra fondene, automatisk blive frigjort af Kommissionen senest seks måneder efter fristen, hvilket vil give anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

▼B

2. I beregningen af det automatisk frigjorte beløb, der er omhandlet i stk. 1, indgår ikke beløb vedrørende foranstaltninger eller programmer, der er genstand for en retslig procedure eller en administrativ prøvelse, som i henhold til den nationale lovgivning har opsættende virkning.

Artikel 41

Komitéen for fondene

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Landbrugsfondene, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 42

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning efter proceduren i artikel 41, stk. 2. I henhold til denne forordning, ►M2 Disse bestemmelser skal bl.a. omfatte: ◄

([1]) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1198/2006 (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

▼M3

1. betingelserne for godkendelse af betalingsorganer og den specifikke godkendelse af koordineringsorganer, deres respektive funktioner, de nødvendige oplysninger og de nærmere regler for, hvordan de skal være til rådighed for eller fremsendes til Kommissionen

▼B

2. betingelserne for delegering af betalingsorganers opgaver

3. de tilladte godkendelsesstandarder, arten, rækkevidden og den hyppighed, hvormed godkendelsen skal finde sted

4. gennemførelsesbestemmelserne for de automatiske frigørelsesprocedurer, procedurerne for efterprøvende regnskabsafslutning og procedurerne for regnskabsafslutning

5. de nærmere regler for hensyntagen til og anvendelse af indtægter hidrørende fra medlemsstaterne

6. de generelle regler for kontrol på stedet

7. form, indhold, hyppighed, frister og regler for fremsendelse til Kommissionen eller for tilrådighedsstillelse af:

   — udgiftsanmeldelser og overslag over udgifter samt ajourføringer af disse

   — revisionserklæringen og betalingsorganernes årsregnskaber

   — rapporterne om godkendelse af regnskaberne

   — oplysninger til identificering af de godkendte betalingsorganer, de godkendte koordineringsorganer og godkendelsesorganerne

   — de nærmere regler for hensyntagen til og betaling af udgifter finansieret af EGFL og ELFUL

   — indberetninger om finansielle genopretninger, som medlemsstaterne har foretaget inden for rammerne af landdistriktudviklingsoperationer eller -programmer, og oversigterne over de inddrivelsesprocedurer, som medlemsstaterne har indledt på grund af uregelmæssigheder

   — oplysninger om foranstaltninger truffet i medfør af artikel 9

8. reglerne vedrørende opbevaring af dokumenter og oplysninger

▼M3

8a. de nærmere regler om finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af EGFL og ELFUL

8b. de nærmere regler om den i artikel 44a nævnte offentliggørelse af oplysninger om modtagerne og om de praktiske aspekter vedrørende beskyttelse af enkeltpersoner, for så vidt angår behandlingen af deres personlige data i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i EF-lovgivningen om databeskyttelse. Disse regler skal især sikre, at modtagerne af midler underrettes om, at disse oplysninger kan offentliggøres og behandles af revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser, og fastsætte det tidspunkt, hvor denne underretning skal finde sted

▼M3

8c. betingelser og nærmere regler for de bevillinger, der er overført i overensstemmelse med artikel 149, stk. 3, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 med henblik på at finansiere de i artikel 3, stk. 1, litra c), i denne forordning omhandlede udgifter

▼B

9. de nødvendige overgangsforanstaltninger vedrørende iværksættelse af denne forordning.

Artikel 43

Årlig finansrapport

Inden den 1. september i det år, der følger efter det pågældende regnskabsår, udarbejder Kommissionen en finansrapport om forvaltningen af EGFL og ELFUL i det forløbne regnskabsår og stiler den til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 44

Fortrolighed

Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortroligheden af de oplysninger, der er meddelt eller indhentet i forbindelse med kontrolforanstaltninger og regnskabsafslutning, der er gennemført i henhold til denne forordning.

De principper, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ([1]), finder anvendelse på disse oplysninger.

▼M3

Artikel 44a

Offentliggørelse af oplysninger om modtagere

I henhold til artikel 53b, stk. 2, litra d), i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 sørger medlemsstaterne for årlig efterfølgende offentliggørelse af oplysninger om modtagere af midler fra EGFL og ELFUL og de beløb, som hver modtager har modtaget fra hver af disse fonde.

Offentliggørelsen skal mindst omfatte:

a) for EGFL, beløb opdelt mellem direkte betalinger som omhandlet i artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 1782/2003 og andre udgifter

b) for ELFUL, det samlede beløb af de offentlige midler, som modtageren har modtaget.

▼B

Artikel 45

Anvendelse af euroen

1. De beløb, der er anført i Kommissionens afgørelser om vedtagelse af programmer for udvikling af landdistrikterne, beløbene vedrørende Kommissionens forpligtelser og betalinger, beløbene for attesterede eller bekræftede udgifter samt medlemsstaternes udgiftsanmeldelser udtrykkes og udbetales i euro.

([1]) EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

▼B

2. Når en direkte betaling som omhandlet i forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages til en modtager i en anden valuta end euro, omregner medlemsstaterne støttebeløbet udtrykt i euro til national valuta på basis af den sidste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat inden den 1. oktober forud for det ►C1 regnskabsår, i løbet af hvilket støtten er bevilget. ◄

3. Hvis stk. 2 finder anvendelse, foretages godtgørelserne til medlemsstaterne af de beløb, der er udbetalt til modtagerne, af Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes udgiftsanmeldelser. Medlemsstaterne anvender same omregningskurs i forbindelse med udgiftsanmeldelserne som den, der anvendes ved udbetalingen til modtageren.

Artikel 46

Ændring af forordning (EØF) nr. 595/91

I forordning (EØF) nr. 595/91 foretages følgende ændringer:

1) artikel 5, stk. 2, ophæves

2) artikel 7, stk. 1, ophæves.

Artikel 47

Ophævelse

1. Forordning nr. 25, forordning (EF) nr. 723/97 og forordning (EF) nr. 1258/1999 ophæves.

Forordning (EF) nr. 1258/1999 er dog fortsat gældende for udgifter afholdt af medlemsstaterne indtil den 15. oktober 2006 og indtil den 31. december 2006 for udgifter afholdt af Kommissionen.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 48

Overgangsforanstaltninger

Med henblik på gennemførelsen af denne forordning vedtager Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige og behørigt begrundede, med henblik på i en nødsituation at løse praktiske og specifikke problemer, herunder problemer i forbindelse med overgangen fra bestemmelserne i forordning nr. 25, forordning (EF) nr. 723/97 og forordning (EF) nr. 1258/1999 til denne forordning. Sådanne foranstaltninger kan omfatte undtagelser fra visse dele af denne forordning, dog kun i det absolut nødvendige omfang og tidsrum.

Artikel 49

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2007 med undtagelse af artikel 18, stk. 4 og 5, som finder anvendelse fra sin ikrafttræden, jf. dog artikel 47.

▼B

Dog finder følgende bestemmelser anvendelse fra den 16. oktober 2006:

— artikel 30 og 31, for så vidt angår udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober 2006

— artikel 32, for så vidt angår tilfælde, der er indberettet i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 595/91, og som ikke er fuldstændigt inddrevet pr. 16. oktober 2006

— artikel 38, 39, 41, 44 og 45, for så vidt angår udgifter, der er anmeldt i 2006 for regnskabsåret 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 25	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2 — 8	—

Forordning (EØF) nr. 595/91	Denne forordning
Artikel 5, stk. 2	Artikel 32, stk. 3 Artikel 8
Artikel 7, stk. 1	Artikel 32, stk. 2

Forordning (EF) nr. 723/97	Denne forordning
Artikel 1 — 3	—
Artikel 4, stk. 1 og 2	—
Artikel 4, stk. 3	Artikel 5, stk. 1, litra b)
Artikel 5 — 9	—

Forordning (EF) nr. 1258/1999	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1, første afsnit	Artikel 2, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 1, stk. 2, litra b)	Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra c)	Artikel 4
Artikel 1, stk. 2, litra d)	Artikel 3, stk. 2, litra a)
Artikel 1, stk. 2, litra e)	Artikel 3, stk. 1, litra d) Artikel 5, stk. 1, litra c) Artikel 5, stk. 1, litra d)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 4
Artikel 1, stk. 4	Artikel 13
Artikel 2, stk. 1 og 2	Artikel 3
Artikel 2, stk. 3	Artikel 42
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2, litra a)
Artikel 3, stk. 3	Artikel 5
Artikel 3, st. 4	Artikel 42
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 8, stk. 1, litra a) Artikel 8, stk. 1, litra b)

▼B

Forordning (EF) nr. 1258/1999	Denne forordning
Artikel 4, stk. 2	Artikel 6, stk. 1
Artikel 4, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 4, stk. 4	Artikel 10
Artikel 4, stk. 5	Artikel 6, stk. 2
Artikel 4, stk. 6	Artikel 8, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 7	Artikel 6, stk. 3
Artikel 4, stk. 8	Artikel 42
Artikel 5, stk. 1, første afsnit	Artikel 14, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, andet afsnit	Artikel 25, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 14, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 42
Artikel 6, stk. 1	Artikel 8, stk. 1, litra c)
Artikel 6, stk. 2	Artikel 42
Artikel 7, stk. 1	Artikel 15, stk. 2
Artikel 7, stk. 2, første afsnit	Artikel 15, stk. 2
Artikel 7, stk. 2, andet afsnit	Artikel 15, stk. 3 og 4
Artikel 7, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 15, stk. 5
Artikel 7, stk. 3, første afsnit	Artikel 30, stk. 1
Artikel 7, stk. 3, andet afsnit	Artikel 30, stk. 2
Artikel 7, stk. 4, første afsnit	Artikel 31, stk. 1
Artikel 7, stk. 4, andet afsnit	Artikel 31, stk. 3, første afsnit
Artikel 7, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 31, stk. 3, andet afsnit
Artikel 7, stk. 4, fjerde afsnit	Artikel 31, stk. 2
Artikel 7, stk. 4, femte afsnit	Artikel 31, stk. 4
Artikel 7, stk. 4, sjette afsnit	Artikel 31, stk. 5
Artikel 7, stk. 5	Artikel 42
Artikel 8, stk. 1, første afsnit	Artikel 9, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 9, stk. 3
Artikel 8, stk. 2	Artikel 32, stk. 1 og 8
Artikel 8, stk. 3	Artikel 42
Artikel 9, stk. 1, første afsnit	Artikel 36, stk. 1

▼B

Forordning (EF) nr. 1258/1999	Denne forordning
Artikel 9, stk. 1, andet afsnit	Artikel 36, stk. 2
Artikel 9, stk. 2	Artikel 37, stk. 1
Artikel 9, stk. 3	Artikel 42
Artikel 10	Artikel 43
Artikel 11 — 15	Artikel 41
Artikel 16	Artikel 41
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 48
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 49